

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LIV. De iis qui eximia ejus humanitate ad avaritiam & pietatis
simulationem abusi sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

A

Κεφ. ΝΓ'.

Οτι ἀμφὶ τὰ λ' ἔτη βασιλεύσας, καὶ ὑπὲρ τὰ ἑξήσας,
σὼν εἶχε τὸ σῶμα.

Διομένον πρὸς τοῖς τετράκοντα τῆς βασι-
λείας ἔνιαυτοῖς, μησί τε καὶ ἡμέραις βρα-
χέας δέσων, ἐπλήρης τῆς δὲ ζωῆς ἀμφὶ τὸν
διπλάσιον χρόνον ἐν ᾧ τῆς ἡλικίας, ἀπαθὲς
μὲν καὶ ἄλυτον αὐτὰ διήρκει τὸ σῶμα, καὶ ἰδὲ
καταρῶν ἀπάσης, παντός τε νέας νεανικώτε-
ρον. ἄραιον μὲν ἰδέσθαι, ῥωμαλέον δ' ὅ, τι δέοι δυ-
ναμὶ καὶ ἀσπείρατος ὡς καὶ γυμνάζεσθαι, ἵππα-
ζεσθαι, καὶ ὁδοιπορεῖν. πολέμοις τε παρὰ δόξαν
τρόπαια τε κατ' ἐχθρῶν ἐγείρειν, καὶ τὰς συλή-
θεις ἀναμαλῆ καὶ τῇ δὲ ἐναντίας αἰρεσὶ νίκας,

Κεφ. ΝΔ'.

Περὶ τῶν ὅταν αὐτὸς φιλοφρονέσῃ αὐτοῦ καὶ ἐν ἡμέραις
ἐπὶ τὰς ἑξήκοντα.

Καὶ τὰ τῆς ψυχῆς δ' ὡσαύτως, εἰς ἄκρον
τὸ ἐν ἀνθρώποις τελειώσεως αὐτὰ προήει.
πᾶσι μὲν ἐμπέποντι τοῖς καλοῖς. ὑπερβαλ-
λόντως δὲ τῇ φιλοφρονείᾳ ὁ δὲ ἐμμετρίον
ἐποιεῖτο τοῖς πολλοῖς, ἵνα τῇ μωχλῆσιν ἀν-
δρῶν φαιδρότης εἴνεκα, οἱ τῆς σφῶν κακίας
ὑποβασιλεύσας ἐπεγράφοντ' ἀνεξικακίαν, [αι-
τίαν] καὶ γὰρ διὰ τὴν αἰσθησίν, δύο χαλεπά ταῦτα
καὶ τοῖς δηλοῦμενος ἴσχυος χρόνους καὶ αὐτοὶ κα-
τανοήσαντες. ὅπως ἐκ τῶν ἀπλήρων καὶ μοχλῆσιν
αὐτῶν τῇ παντὶ λυμαινομένων βίῳ ἐξῶν ἐ-
κτὸς ἀλεκτον τῇ τῶν ἐκκλησιῶν ὑποδομῇ-
σαν, καὶ τὸ χριστιανῶν διππλάσιος σχηματίζο-
μένων ὄνομα. τὸ δ' αὐτὸς φιλοφρονέσθαι καὶ φι-
λάγαθον, τό τε τῆς πίστεως εὐλογεῖν, καὶ τῇ
ἐξουσίᾳ τὸ φιλάλητες, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸν πιστεύειν
τῷ σχηματὶ τῇ χριστιανῶν εἰς αἰνουμενῶν,
ἐννοεῖν τὴν ἀληθῆ πρὸς αὐτὸν πεπλάσμενην ψυ-
χὴν σώζειν πρὸς ποιούμενων οἱ αὐτὸν καὶ ἀπι-
στεύων, τάχα ἀν ποτε καὶ τοῖς μὴ πρέπεσαν
ἐν πείρῃ. καὶ ἰδὲ αὐτῶν τοῖς αὐτὸς καλοῖς
ἐπιφύοντ' ὅ τε φθόνος.

CAPUT LIII.

Quod cum duobus ac triginta annis regnavisset,
& plusquam lxx. annis vixisset, integra sem-
per fuit valetudine.

AC Imperii quidem curriculum
duobus & triginta annis exple-
vit, exceptis menibus ac diebus pau-
cis: vitæ verò spatium duplo fere lon-
gius fuit. Quæ in ætate, corpus ei ab om-
ni morbo & labe vacuum, expers
cujuslibet vitii, & quovis juvenili cor-
pore firmius constitit, & tum deco-
rum aspectu, tum ad quidvis agendum
viribus pollens. Adde ut militaribus
exercitationibus proluderet; equitaret;
ambulare; dimicaret; tropæa de ho-
stibus victis erigeret, & incruentas illas
more suo victorias reportaret.

CAPUT LIV.

De iis qui eximia ejus humanitate ad avaritiā
& pietatis simulationem abusi
sunt.

ANIMUS similiter ad summum hu-
manæ perfectionis culmen perve-
nerat: quippe qui omnibus præclaris
dotibus ornatus esset, præcipue verò
humanitate. Quam tamen multi re-
prehendebant; ob exuberantem mali-
tiam improborum, qui nequitiam suam
Imperatoris adscribebant patientiæ.
Certe hæc duo vitia illis temporibus
maxime invaluisse, nos quoque ipsi con-
speximus; violentiam scilicet pessimo-
rum hominum & insatiabili cupiditate
flagrantium, qui universos fere morta-
les infestabant: & fraudulentam simu-
lationem eorum qui callide in Ecclesi-
am irrepebant, & Christianorum no-
men falsò ac specie tenus præferebant.
Verum insita Imperatori humanitas ac
bonitas, & fidei morumque sinceritas,
Dedò ipsum adduxit, ut crederet fictæ in
speciem pietatis hominum illorum qui
pro Christianis habebantur, & qui sin-
ceram erga ipsum benevolentiam cal-
lidâ mente simulabant. Quibus ille
cum semetipso credidisset, interdum
fortasse in ea quæ parum decora essent,
impegit; maligni demonis invidiâ hanc
velut maculam reliquis ejus laudibus
adspergente.